

MIN SEKRETÆR, MISS GOOGLE

AF BENNY LIHME

Miss Google er nærmeste – og eneste – medarbejder på mit lille kontor i Nansensgade ved Søerne i København. Får hun nogle klare instrukser, er der lynhurtigt resultater – printet ud og lagt frem på redaktør skrivebordet.

Indimellem pjatter hun og går sine egne skæve veje, som da hun engang fik mig til at spille en times tid på en tekst om Dario Fo's "Den Omvendte Verden". Eller her forleden dag hvor Miss Google pludselig overrasket udbrød: "Gud, fylder ham Bjørn Andersen virkelig 70 næste år!?"

Jamen, det gør han da, denne "ægte rocker fra 60'erne", som han betegnes hos Lykke Music & Events i Herning. Hvor han kan bookes – "Nu pensionist med krudt i" – til et foredrag for kun kr. 2.600 for 2 x 60 minutter.

Back to work, Miss Google! Jeg skal vide, hvad Folketingets retsudvalgs rejse til Los Angeles fra d. 12. til 17. september har kostet.

Indenfor to minutter er svaret der: budgettet for denne studietur for at høre om bandekriminalitet i Guds eget bandeland var på kr. 316.265 for 15 medlemmer af retsudvalget med alfahannen Peter Skaarup, retsudvalgets formand, i spidsen. Tjah, det er selvfølgelig også et par skatte kroner, der er blevet brændt af dér. Men selv på en beskeden kvadratmeterplads kan der jo godt være

højt til loftet, siger jeg til Miss Google. Så ikke noget frokostavis petit journalistik om folkevalgtes rejse fråds her. Lad os få at vide, what it's all about, Miss Google! Hvad er så vigtigt, *formålet* så at sige, at hele 15 MF'ere river en uge ud af kalenderen. Hvad har MENINGEN været med denne danske invasion hos politi, anklagemyndighed og domstole, tilsat lidt social NGO lyrik, i LA.

For en gangs skyld vender Miss Google rådvild tilbage med et æh, bæh-blik i øjnene – nogen dybere mening har der tilsyneladende ikke været. Det nærmeste hun kan komme det, er at de pågældende folkevalgte har foretaget rejsen med det formål "at høre nærmere om indsatsen overfor bandekriminaliteten i Los Angeles." That's it, for så vidt angår retsudvalgets egne papirer.

Kan det være rigtigt? I skoler, på gymnasier, sociale uddannelser og universiteter skal formålsformuleringerne være i orden og velmotiverede. Gælder det ikke i Folketinget?

"Prøv nogle af udvalgets medlemmer", siger jeg til Miss Google. "De må da ha' et par ord mere på, hvorfor de som travle mennesker vil bruge en uge på denne rejse."

Det var en arbejdsopgave med høj sværhedsgrad, men noget kom der dog ud af det.

"Klart nok", siger Miss Google, "denne rejse er

Ifølge Miss Google har formanden for Folketingets retsudvalg, Peter Skaarup (DF), hentet inspiration i Los Angeles.

- OG FOLKETINGETS RETSUDVALGS REJSE TIL BANDERNES LOS ANGELES

begrundet i den hjemlige bandekrig. SF's Karina Lorentzen Dehnhardt har på sin blog lavet hendes egen subjektive og underligt upolitiske rejserapport med overskriften *Amerika-billeder 1 og 2*. Her står der i indledningen, at årsagen til rejsen skal findes i den verserende bandekrig i Danmark. Hun spørger sig selv, om vi mon kan lære noget af amerikanerne."

"Wait, wait", siger jeg til Miss Google (og gir hende samtidig en skideballe for at være vurderende, når hun kommer med materialet til mig). "Den hjemlige bandekrig er jo mellem "indvandrerbander" og vores næsten helt egne Hells Angels. Nå ja, helt egne og danske er de jo ikke. De har set dagens lys i netop Californien lige efter 2. verdenskrig. Og hvor har Folketingets retsudvalg været? Rigtigt, Californien, hvor den på størrelse med Sjælland 10 mio indbyggere store by Los Angeles er beliggende. Jeg vil vide, hvad de danske folketingsmedlemmer har med hjem om Hells Angels. Igang igen, Miss Google!"

Her skete der noget forbløffende. Efter en times søgningsarbejde, en dobbelt espresso og en nærlæsning af programmet for retsudvalgets studietur til Los Angeles stod det klart, at Hells Angels end ikke var nævnt som noget, der er værd at studere. Det er altså kun den ene side af bandekrigen i

Danmark, det danske Folketing interesserer sig for. Underligt.

Nå, men hvad fik den ivrige og energiske SF'er så ellers ud af turen – rent personligt, må man vel sige, eftersom det har været svært for Miss Google at finde noget politisk.

"Jamen, overordnet siger Karina Lorentzen Dehnhardt på hele retsudvalgets vegne, at det vigtigste budskab de har med hjem – og her citerer jeg", siger Miss Google, "er "Tag fat på banderne i tide, det har vi (amerikanerne, red.) fortrudt, vi ikke gjorde. Og tidlig indsats.""

Jamen, okay, man kan da godt gå over åen efter vand. Men det er vel ikke lige det, den allestedshuserende femte statsmagt djøf'erne docerer.

Lad nu det ligge, for senere på dagen kommer Miss Google og fortæller, at det tilsyneladende har været ret så hårdt følelsesmæssigt for nogle af retsudvalgets medlemmer at blive konfronteret med den amerikanske virkelighed. For at illustrere denne menneskelige dimension hos vore folkevalgte beder jeg Miss Google finde et par citater frem.

"Ingen problem", siger den effektive dame. "Hvis vi nu bliver lidt ved hende SF'eren, så var hun, som tidligere lærer, meget berørt efter et besøg i et ungdomsfængsel. En oplevelse hun beskriver som *herteskærende* – "her gik børn rundt, som har den

alder, jeg har undervist som lærer i min tid på mellemtrinnet. Børn er altså ikke særligt store i den alder, uanset forbrydelse. Men der er vist også noget med, at USA ikke har ratificeret børnekonventionen."'

"Hvad med de mandlige retsudvalgte?"

Nå, undskyld, her er der en gammeldags avis-kronik indenfor rækkevidde. Skrevet af Simon Emil Ammitzbøll hvis hvad-er-det-nu-det-hedder-parti sjovt nok forkortes LA. Han skriver i en kronik i Politiken ("Sådan stopper vi bandekrigen" d. 13.10.2009), at efter den tur er det eneste, der står helt klart, at det er vigtigt at gøre noget i tide. Og at deres politimetoder i LA var som "at bekæmpe værtshusslagsmål med atomvåben."

"Sikke dog en storslået metafor", kvadrer Miss Google. "Så er Venstres Karsten Nonbo mere afdæmpet, selv om meningen er den samme."

"Okay, kom med det Miss Google – hvad siger Nonbo?"

"At de i LA kører en hård kurs over for de unge, så de unge bliver mere barske. En sådan optrapning skal vi undgå i Danmark, siger han."

"Siger han virkelig det? Er han ikke venstre politiker og i lommen på Peter Skaarup?"

"Det kan han ikke være, for han melder også ud, at straf er den sidste udvej", afslutter Miss Google denne sekvens.

"Ups, her er noget intrigant fra Los Angeles turen", udbryder en tydelig opstemt sekretær, mens hun rykker lidt nærmere hen til mig.

"Now you're talking, dear – det er da endelig en politisk sammenhæng, du har fat i dér. Intet mindre end Mogens Jensens tale på S-kongressen 2009. Jeg tror sgu vi tager hele det lange citat fra hans afslutning af talen, Miss Google. Det med menneske- og samfundssynet, hvor han er godt gal i skralden over, der er nogen, der slår "os socialdemokrater" i hartkorn med Dansk Folkeparti. Ja, klip den dér, Miss Google, det er sgu det rene William Burroughs cut-up det her:

Der er en afgrundsdyb forskel på vores menneskesyn og vores samfundssyn som socialdemokrater – og det middelaldermørke som Dansk Folkeparti forsøger at sprede.

Nogle af vi socialdemokrater i Folketingets retsudvalg fik demonstreret det SÅ klart, da retsudvalget for ganske nylig besøgte et forfærdeligt børne- og ungdomsfængsel i Los Angeles. Her sidder der børn fra 8-års alderen i nøgne, kolde celler kun udstyret med en feltseng, et tæppe og et lagen.

Da vi så en gruppe af disse børn komme gående

med trods og ydmygelse i blikket var vi, med tårer i øjnene, helt klar over, at sådan løser man ingen problemer men skaber blot den næste generation af bandemedlemmer. Hvad var bemærkningen fra Dansk Folkepartis formand for retsudvalget: Det er da godt at de lærer at gå i skole!

Jeg tror det siger alt om forskellen!"

Således Mogens Jensens tale med budskabet, at Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti ikke er socialdemokrater.

"I Amager Bladet – du ved vel, at hun er valgt i Amagerkredsen? – skriver Karen Hækkerup om "Los Angeles tur/retur". Det indtryk hun sidder tilbage med efter turen består i "Et smertefuldt indblik i et samfund hvor man har fjernet civilisationen fra menneskene." Hun skriver lige ud, at hun synes det de så, var et sygt samfund."

"Det er jo det rene anti-amerikanisme", replicerer jeg. "Nu får hun sgu ballade med Søren Pind."

"Søren Pind – hvorfor lige ham?", spørger den fortsat vakse sekretær.

"Fordi han er en debil fan af alt amerikansk", siger jeg tørt tilbage.

"Okay, så se lige her. Hvis fru Hækkerup vil ha' et sado-masochistisk forhold i gang med Pind, skal han bare læse det her fra hendes klumme på *socialdemokraterne.dk* ... her gir hun anti-amerikanismen ekstra gas. Sammenligner børnene i de ghettoområder de besøgte i LA med traumatiserede krigsbørn og hævder, at der bliver affyret flere skud dér end i Gazastriben."

Miss Google har fået xtra kulør i funktionerne – det her er pirrende.

"Redaktør", siger hun, "hvordan kan hun slippe politisk af sted med et sådant angreb på vore allierede venner – og er vi ikke selv nærmest, kulturelt set, en slags xtra amerikansk stat? Det er jo ikke kun nogle udvalgte postnumre i LA, Hækkerup taler om. Faktisk sammenfatter hun egne og hele udvalgets udbytte af studieturen med en klar fornemmelse for, hvad vi IKKE skal gøre her i Danmark. Vi skal ikke blive ligesom dem – "i Amerika behandler man hinanden som dyr", skriver hun sgu."

"Holy cow", kommer det langsomt og eftertænksomt fra os begge.

Den mørke januardag er nu blevet helt sort. Og vi beslutter at runde dagen af med noget pasta og rødvin fra Umbrien på *La Rocca* skråt overfor.

Miss Google fører sig nu frem – hun er jo ikke på arbejde mere – med den påstand, at den viden Folketingets retsudvalg har erhvervet sig for 320.000

kroner – "plus tabt arbejdsfortjeneste i næsten en uge for 15 af landets bedste hjerner!" (pegefingeren er rettet anklagende mod mig, fordi jeg ikke ville køre skattekronervinklen) – kunne de have fået hos hende for tyve kilo sort. Og hvad er i det hele taget pointen med at tage et sted hen for at lære, hvad man ikke skal gøre...

Miss Google er i det antændte hjørne, samtidig med at hun nikker et ok til Fabio og parmesanosten.

Jeg indvender, at de stærke følelsesmæssige oplevelser de retsudvalgte fik f.ex. i børne- og ungdomsfængslet har været afgørende for udbyttet af turen.

"Come on", returnerer hun. "Ser du aldrig Court TV, National Geographic osv. Det vrimler med hjertereskærende up your face dokumentarisme og følelser i sovs, som bringes direkte ind i din danske stue per kabel. Og, desuden, tager du film som John Singleton's "Boyz in the Hood", Taylor Hackford's "Blood In Blood Out" og Hughes brødrenes "Menace II Society" får du al den følelsesmassage, der er nødvendig.

Et er film, et andet virkelighed, siger man. Bare ikke i LA – lige præcis dér er det i virkeligheden ligesom det er på film ..."

Miss Google nyder frisættelsen hos italienerne. "Ja, Fabio, sæføli skal vi ha' grappa efter espresso-en."

"Jeg tror ikke, at et eneste retsudvalgt medlem aner, hvem Tupac er. Skulle jeg til LA for at lære om bander, ville jeg sikre mig en aftale med Michael Conelly", runder den James Ellroy skolede Miss Google tankefuldt dagen af, mens hun slynger grappaen rundt i mundhulen.

"Conellys genialitet hvad LA's anatomi angår, er selvfølgelig den måde han sender den gamle LAPD strømmer Harry Bosch rundt i byen på. Men hans nye hovedperson, forsvarsadvokaten Mike Haller, er også en god indfaldsvinkel til at forstå, hvad kriminalitet, bander og politi er for nogle størrelser i LA. Haller, også kendt som "Limousineadvokaten", er så god en forsvarsadvokat for disse unge gade gangstere, fordi han ved, hvordan de tænker. Mike Haller har fået en bedre forståelse for sine klienter ved at lytte til ghettodigteren og rapperen Tupac Shakur. Det er nok ikke politisk og djøficeret korrekt, men jeg tror, at de retsudvalgte kunne have haft udbytte af at mødes med folk som Michael Conelly, når nu Tupac er død. . . Og den dér at de tager til Californien uden Hells Angels på programmet, er den skinbarlige racisme overfor de hvide kriminelle. De har da også krav på lidt opmærksomhed fra nogle retsudvalgte danske folketingsmedlemmer."

Miss Google, fladpattet men effektiv sekretær

PS: Efter en lang arbejdsdags afslutning på La Rocca indløb der i nattens løb en elektronisk nyhed fra LA.

"Redaktør", sagde Miss Google som det første om morgenen, "nu kan man komme på sight-seeing i South Central. Det er en 46-årig old timer, der har indgået en aftale med fire bandeledere om, at bussen godt må køre gennem deres territorier. Men turisterne skal alligevel skrive under på en erklæring om, at det er på eget ansvar.

Det er en del af et socialt projekt, der skal skaffe arbejdspladser til tidligere bandemedlemmer i South Central. Jeg finder lige deres hjemmeside til dig, så kan du sidde og se på det, mens jeg laver kaffe." (*LA Gang Tours*).